

Visitationstal/predikan Ockelbo församling 2024-02-11

Tema: Kärlekens väg, Fastlagssöndagen. Årgång 1

Tema för visitationen: "Tillsammans"

Visitor: Daniel Andrén, kontraktsprost Gästriklands kontrakt

I flera, för att inte säga många, samtal som jag har haft både som präst men också som vanlig vän eller medmänniska, har jag ofta hört "nu när jag kan se bakåt i livet, ser jag också en röd tråd över alla de händelser som har hänt mig". Jag tror att många kan känna igen sig i dessa ord eller liknande ord med samma innebörd, i de samtal som vi har haft. Vi inser på något sätt att allt hänger samman. De stora händelserna i livet, när vi tittar närmare på dem, kan vi ofta se som resultatet av en räck, ett pärlband, av små händelser. Allt hör samman och har sin plats, och med andra händelser bildas den stora berättelsen om våra liv, våra sammanhang här i församlingen men också i det stora kosmiska, i hela skapelsen.

Under två dagar i veckan som gick har jag haft möjlighet att följa Ockelbo församling på nära håll. Det har varit, och är, ett mycket kärt återseende för mig. Det är något med det där "för första gången". Här i denna kyrka, men också ute i Lingbo och Åmots kyrkor har jag tagit mina första skälvande steg som nybakad präst. Jag har fått möta många kända och nya ansikten, jag fått se en del av verksamheten men också känt ett stygn av saknad över dem som inte längre finns ibland oss. Idag är jag här som kontraktsprost och visiterar den plats som för alltid har lämnat spår i mitt hjärta.

När biskopen är här är det dags för de stora mötena med andra aktörer i kommunen, med skolor, vårdinrättningar, företagen, kulturlivet, kommunledning osv. En prostvisitation är stillsammare och mer ämnad att blicka inåt, utan att vara alltför introvert. I en värld som vår, där bruset av mobiltelefoner, information och krav ständigt är närvarande bland oss, behöver vi tid att stanna upp och andas och återigen söka kärnan i vårt personliga inre men också vår gemenskap. För vi är alla som den blinde mannen i dagens evangelium. Även han, blind som han var, levde i ständigt brus runtomkring sig, ända tills Mästaren själv gick förbi honom och han fick söka frid i orden "Herre gör så att jag kan se igen!". Igen alltså! I olika skeden i våra liv behöver vi förnya vår relation till Jesus genom att be honom på nytt öppna våra ögon för varandras behov. Vi behöver göra det som individer, men återigen också tillsammans som levande församling. Det är bara han som kan vända vår blick åt rätt håll och öppna våra ögon, så att vi kan se den gudomliga verklighet som han hela tiden räcker oss.

I onsdags lyssnade vi till ett föredrag av Jonas Idestrom om kyrkan på lands- och glesbygden. Det var mycket upplyftande att få höra att det är glesbygds- och landsbygdsmodellen som kyrkans är framtid. Att verka närvarande i stort och smått på de platser där vi befinner oss, och med Gud och de människor som finns där tillsammans bygga de tillitsfulla relationerna, är vår finaste kallelse och största utmaning. I sådana sammanhang får organisationsmodeller och teorier om inte kliva åt sidan så åtminstone ta ett steg tillbaka för att ge plats åt det många gånger väsentligare mötet människor och Gud emellan. Här i Ockelbo församling är detta inget nytt. Dessa mellanmänniskliga möten existerar på många platser. De finns i alla grupper i församlingens verksamhet, de finns också i mötet ute på gatan. Här säger ni hej till alla, inte bara till den ni känner. Här skapar ni tillsammans den trygghet som på många platser är en

bristvara i vårt samhälle. I församlingen finns också en stark vilja att lägga örat mot marken och lyssna på den byggd som finns runtomkring. Och det märks att kyrkan har en självklar, för att inte säga framskjuten plats i samhället. Man räknar med kyrkan här. Och detta är något att vara stolt över, för det är inte självklart idag att kyrkan har en tydlig plats i ett samhälle. Värna detta förtroende tillsammans, denna tillitsfulla relation, och se den som en direkt gåva från Gud. Herren talar genom Jesaja idag och säger, "Min tjänare ska ha framgång"! Det är den som sätter sin nästa i första rummet som är Herrens tjänare. Liksom Kristus satte oss före sig själv och vandrade kärlekens väg, så ska också vi sätta vår nästa före oss själva, för att tillsammans med honom bilda den enhet som vi idag kallar för kyrka och församling. Och när vi gör det då kan vi komma att häpna över det som då händer, nämligen att tusen blommor får blomma, och sakta men säkert tina upp en värld som är alltmer fången i egoismens kyla.

För en kort kort stund fick jag också sticka in mitt huvud när konfirmanderna hade sin träff. De övade på några pjäser, bl.a. om Den barmhärtige Samariern. Bland alla roller, fanns där också en som stolt sade "det är jag som är åsnan"! Det är en påminnelse om att vi alla behöver stundom vara åsnor, envisa med att bära det goda. Vad skulle bibelberättelserna vara utan alla åsnor som sakta men säkert har burit det goda fram genom sekler av Guds handlande? Herren själv valde ju en åsna när han red in i Jerusalem.

"Ockelbo Matkasse" som görs i samarbete med Missionsförsamlingen har ju på mycket kort tid blivit något av ett fenomen. Det är ljuvligt att se det volontärsengagemang som finns där. Många funderingar och kreativa lösningar krävs över sådant som behöver praktiskt lösas för att en så viktig verksamhet ska fungera. Men sedan också stoltheten över att kunna hjälpa! Här hämtas och packas den mat som sedan kärleksfullt och respektfullt delas ut till dem som har svårt att få ihop sin vardagsekonomi. Ett direkt utflöde av Herrens eget ord, att föda de hungrande och klä de nakna. Om vår tro inte tar sig i uttryck för vår nästa, utan finns bara mellan våra öron, blir vi endast de skrällande cymbaler som aposteln talar om och som människorna håller för öronen för. Fortsätt tillsammans med detta goda och kärleksfulla verk.

Samarbetet med Missionsförsamlingen behöver ett eget omnämnande. Jag vågar säga att det är ovanligt att man samarbetar på så nära håll och så många plan mellan två olika kyrkor. Det är ett ärligt och prestigelöst samarbete, som grundar sig i gemensam bön med och för varandra. Även här är ordet tillsammans ett ledord. Tillsammans för ungdomarna i bygden, tillsammans för de nödställda, tillsammans för Kristus. Tillsammans är vi alltid starkare och tryggare att möta en okänd, utmanande och mer osäker framtid! Kanske borde ni dock överväga att fira gudstjänster på olika tider. Fler skulle då få möjlighet att gå i gudstjänst och ett bredare engagemang skulle kunna möjliggöras. Våra församlingar är sällan större än att många människor är engagerade i båda. Undersök och tala med varandra om och hur detta är möjligt.

Jag har också fått träffa kyrkorådet. En positiv skara förtroendevalda som verkligen vill Ockelbo församlings bästa. Också här finns en stor tacksamhet över församlingen och äkta omsorg om den. Insikten finns att man ibland måste fatta tuffa beslut, men om man alltid har församlingens bästa för ögonen så kan man göra det lättare, eller åtminstone ha den fasta förvisningen att man gör så gott man kan. Bara tillsammans över nomineringsgruppsgränserna kan vi föra denna kyrkas skuta mot en säker hamn. Och det är

ett digert uppdrag idag när vi vet att vi går en mer okänd framtid till mötes. Men låt oss inte misströsta! Kyrkan har alltid levt i olika tider av olika utmaningar, och Guds folk har alltid hittat ett sätt att överleva för att föra det glada budskapet, evangeliet om Jesus Kristus till nya generationer. Även nu kommer kyrkan att hitta en väg!

Som i alla församlingar finns det också utmaningar här i Ockelbo. Det är ni som känner dem bäst. Våga ta er an dem, i tid, så att ni inte plötsligt står där vid ett stup eller vägsbukt. Oavsett om det handlar om organisation, verksamhet, ekonomi, personalförsörjning eller fastigheter, så hör allt samman i Guds stora uppdrag om förvalterskap. Det hör till att vi också får göra sådant som vi tycker är mindre roligt eller givande, men även här är det lättare om det görs tillsammans och med ömsesidig vilja till det bästa. Man måste inte alltid vara överens, men man måste fatta hållbara beslut för både nutiden och framtiden.

Våga vila i det som är! Våga njuta i det som är! Det är denna tid som Herren har låtit oss verka i och han kommer också att ge oss kraften att orka göra det. Spring inte åstad efter nya verksamheter, vi har det oket i vår kyrka många gånger. Våga djupna ännu mer i det som är, för det som är, är mycket bra! Våga fördjupas tillsammans i Anden och låt er ledas av hans röst som ljuder i gemenskapen, i ordet och sakramenten. Be för varandra och församlingen, och be inte minst för er kyrkoherde som har ett stort ansvar gör ett utomordentligt gott arbete.

Nu vill jag anförtro er åt Guds beskydd, så att ni när ni tittar bakåt ser ett starkt stråk av Guds ledning, en röd tråd, en kärlekens väg, som fanns där, går här, och som leder oss alla, tillsammans, in i Guds evighet där allt består! Låt oss alla be: ”Herre, gör så att vi kan se igen!”

Må så Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara era tankar och era hjärtan i Kristus Jesus. Amen.